

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Anatolie Țurcan, Liliana Catan, Ion Guzun, Nicolae Craiu,

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Chetraru Dragoș în numele inculpatului Murzac Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, privindu-l pe

***Murzac Mihail xxxxx**, născut la xxxxx, originar din s. xxxxx, r. xxxxx, domiciliat în mun. xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.09.2017 – 12.10.2017;

Instanța de apel: 26.10.2017 – 07.12.2017;

Instanța de recurs ordinar: 24.01.2018– 22.05.2018;

Instanța de apel: 06.07.2018 – 11.09.2019;

Instanța de recurs ordinar: 12.12.2019 – 20.10.2020.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 octombrie 2017, **adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală**, Murzac Mihail a fost condamnat în baza art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare și în baza art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, în conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip

semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 13 428 lei, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că, Murzac Mihail activând în calitate de avocat, având scopul și intenția comiterii traficului de influență, susținând că are influență asupra procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, persoane cu funcții de demnitate publică, precum și asupra Judecătorilor din cadrul Judecătoriei mun. Chișinău, în perioada de timp începutul lunii aprilie până la 05.06.2017, invocând faptul că va putea determina pe ultimii să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcțiilor ce le revin și anume dispunerea unei decizii de încetare în parte a urmăririi penale într-o cauză penală aflată în gestiunea Procuraturii Anticorupție, în care Cazachevici Serghei este învinuit de comiterea unei infracțiuni și se afla în stare de arest preventiv, precum și aplicarea de către instanța de judecată lui Cazachevici Serghei, a unei pedepse sub formă de amendă, a pretins și estorcat de la Cazachevici Andrei, fiul lui Cazachevici Serghei suma de 45 000 euro.

Ca urmare a acțiunilor sale, în vederea realizării scopului său infracțional și obținerii mijloacelor bănești estorcate, inculpatul, la 05.06.2017, în intervalul de 16:17-16:25, aflându-se la domiciliul său amplasat în mun. xxxxx, a primit de la Cazachevici Andrei, suma estorcată în mărime de 45 000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia echivalentul sumei de 921 676 lei.

Tot el, activând în calitate de avocat, având scopul și intenția comiterii traficului de influență, susținând că are influență asupra procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, persoane cu funcții de demnitate publică, precum și asupra angajaților din cadrul Centrului Național Anticorupție (CNA), începând cu 22.11.2016 până la 29.05.2017, invocând că-i va putea determina pe ultimii să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcțiilor ce le revin și anume dispunerea unei decizii de încetare pe unele capete de acuzare a cauzei penale aflate în gestiunea Procuraturii Anticorupție, în care Morei Ion, avea calitatea procesuală de învinuit în comiterea unei infracțiuni și se aflat în stare de arest preventiv, a pretins și estorcat de la Morei Ion, precum și de la Morei Ecaterina suma de 50 000 euro.

Ca urmare a acțiunilor sale, în vederea realizării scopului său infracțional și obținerii mijloacelor bănești estorcate, inculpatul, la 02.12.2016, în jurul orei 14:30, aflându-se în incinta biroului său de serviciu cu nr. 316, amplasat în mun. Chișinău, str. A. xxxxx, a primit de la Morei Ecaterina. suma de 7 100 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia echivalentul sumei de 152 863 lei.

Ulterior, în una din zilele lunii ianuarie a anului 2017, inculpatul, în vederea realizării aceluiași scop infracțional, aflându-se în apropierea memorialului "Eternitate", amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxx, a estorcat și primit de la Morei

Ion, suma de bani în mărime de 2 900 euro și 5 500 dolari SUA, care în total, conform cursului oficial al BNM constituia echivalentul sumei de 172 418 lei moldovenești.

Astfel, inculpatul susținând că are influență asupra procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, a estorcat și primit de la Morei Ion și Morei Ecaterina, în total suma de 325 279 lei.

Totodată, inculpatul în perioada de timp luna ianuarie 2017 – până la 29.05.2017, invocând faptul că, el personal în afară de sumele de bani primite de la Morei Ion și Morei Ecaterina, ar mai fi transmis procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție și angajaților din cadrul CNA suma de bani în mărime de 10 000 euro pentru ca ultimii să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcțiilor ce le revin și anume încetarea pe unele capete de acuzare a cauzei penale aflate în gestiunea Procuraturii anticorupție, în care Morei Ion era învinuit de comiterea unei infracțiuni și se află în stare de arest preventiv, precum și eliberarea acestuia din stare de arest preventiv, a pretins și estorcat de la Morei Ion și suma de 10 000 euro.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri acuzatorul de stat și avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului

3.1 Acuzatorul de stat, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a practica activitatea de avocatură pe un termen de 5 ani.

De asemenea, acuzatorul de stat a solicitat ca cheltuielile judiciare în valoare de 13 428 lei, să fie încasate din contul inculpatului, consecvent solicitându-se ca măsura asiguratorie, sechestru, aplicată la urmărirea penală pe imobilele ce aparțin învinuitului cu nr. cadastrale: xxxxx, xxxxx și nr.xxxxx, să fie menținută până la executarea integrală a sentinței.

În motivarea apelului, autorul a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanță este prea blândă, în privința acestuia urmând a fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia. Or, instanța de judecată nu a ținut cont de motivul săvârșirii infracțiunii, precum și metoda folosită de către inculpat și de personalitatea acestuia, persoană care prin definiție, trebuie să fie persoana corectă, onestă, care poate fi un exemplu pentru clienții săi, care au comis diverse abateri de la lege. 4 În acest context, partea acuzării a considerat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite de prima instanță nu își va realiza scopul propus al pedepsei penale și anume corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă nu este eficientă nici pentru corectarea infractorului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Din considerentele expuse, acuzarea a ajuns la concluzia că, reeducarea și

corijarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de mediul normal de viață, aplicându-i măsura de pedeapsă în formă de închisoare.

Partea acuzării a menționat că, soluția instanței privind respingerea cererii referitoare la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare

3.2. Avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă minimă, fără aplicarea pedepsei complementare.

În motivarea apelului înaintat, autorul acestuia a indicat, că aplicarea celei mai aspre măsuri de pedeapsă prevăzute în art.326 alin.(3) Cod penal chiar și cu suspendarea condiționată a executării acesteia, este una neîntemeiată.

Totodată, partea apărării a menționat că, pedeapsa complementară a fost aplicată inculpatului de instanța de fond neîntemeiat, or, comiterea infracțiunii nu a fost în legătură cu exercitarea activității sale de avocat.

În context, partea apărării a menționat că, inculpatul este pensionar și exercitarea activității de avocat este o sursa de existență.

Mai mult, în timpul exercitării activității de avocat, inculpatul nu a fost tras la răspunderea disciplinară pentru careva încălcări în exercitarea atribuțiilor date. Instanța de fond, în soluția de aplicare a pedepsei complementare s-a referit la prevederile art.26 al Legii cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002, care prevede textul jurământului avocatului, care conform normei date urmează a fi semnat și depus la uniunea avocaților. Potrivit art.389 alin.(2) Cod de procedura penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, instanței de fond nu i-a fost prezentat un asemenea jurământ semnat de inculpat și depus la Uniunea Avocaților. Alte încălcări ale Legii cu privire la avocatura sau Codului Deontologic al avocatului nu au fost invocate.

La fel, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că în cursul urmăririi penale, inculpatul s-a aflat în stare de arest 120 de zile. Astfel, conform prevederilor art.88 alin (5) Cod penal, condamnatului care s-a aflat sub arest preventiv, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de judecată, ținând cont de termenul aflării sub arest preventiv, îi atenuază pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, apelurile declarate de către acuzatorul de stat și avocat în numele inculpatului, au fost respinse ca nefondate și menținută fără modificări sentința.

4.1 Deliberând asupra motivelor invocate în apeluri, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată inculpatului este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința

fiind legală și întemeiată.

Instanța de apel a respins argumentele acuzării în partea în care s-a indicat că inculpatul urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare, or, acesta s-a căit sincer de cele comise și le regretă, are o vârstă înaintată, fiind pensionar, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, luând în considerare și starea sănătății, care anterior a suferit de cancer, prin urmare, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității inculpatului, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

Vis-a-vis de argumentele apărării în partea în care s-a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, instanța de apel le-a apreciat critic, or, circumstanțele reale și personale ce se referă la persoana inculpatului, raportate la infracțiunile comise, conturează concluzia că pedeapsa cea mai blândă, prevăzută la sancțiunea normei încriminate nu va duce la atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel, a respins solicitarea apărării în partea în care s-a solicitat excluderea pedepsei complimentare aplicate inculpatului.

Astfel, instanța de apel a menționat că, deși sancțiunea art.326 alin.(3) Cod penal, nu prevede și pedeapsă complimentată, dar, având în vedere faptul că prin acțiunile sale, inculpatul a neglijat și prevederile legii cu privire la avocatură, inclusiv jurământul, prevăzut de art.26 al Legii nr.1260 din 19.07.2002, instanța de apel a indicat că, instanța de fond, întemeiat a considerat imposibilă păstrarea dreptului de a exercita profesia de avocat pe un termen de 4 ani.

Cât privește solicitarea apelantului cu referire la cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauză, urmează să fie încasate din contul inculpatului, instanța de apel a conchis că, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ceea ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei, iar prevederile legale la care face trimitere procurorul, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recursuri ordinare:

5.1 Procurorul, care invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora în partea stabilirii pedepsei și neîncasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în pct.3. al prezentei decizii.

5.2. Avocatul Chetragu Dragoș în numele inculpatului, care invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 13) Cod de procedură penală, a solicitat

casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu dispunerea încetării procesului penal în privința inculpatului.

În motivarea recursului declarat, avocatul a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în pct.3. al prezentei decizii, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel a omis să se expună referitor la argumentele apărării privind lipsa circumstanțelor agravante și prezența cumulului de circumstanțe atenuante care, conform art.79 alin.(1) Cod penal, poate fi considerată ca circumstanță excepțională și poate servi drept temei pentru aplicarea unei pedepse sub limita, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă;

- în speță greșit s-a concluzionat că pedeapsa cea mai blândă prevăzută la sancțiunea normei încriminate nu va duce la atingerea scopului prevăzut de legiuitor la art.61 Cod penal;

- potrivit materialelor cauzei, rezultă prezența circumstanțelor, pe care instanța, potrivit prevederilor art.76 alin.(2) Cod penal, le-a reținut în cauză, ca circumstanțe atenuante și anume - căința sinceră, regretul de cele întâmplate; acceptarea examinării cauzei în procedură simplificată; vârsta înaintată a inculpatului; săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni; starea sănătății (anterior a suferit de cancer); - pedeapsa sub formă de amendă sub limita minimă poate fi considerată drept una echitabilă în prezenta speță;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel referitor la solicitarea apărării de a fi exclusă pedeapsa complimentară;

- nu au fost luate în considerație declarațiile martorilor Cazachevici Andrei și Cazachevici Serghei, din care reiese că, săvârșind infracțiunea, inculpatul nu a acordat asistență juridică, nu a exercitat activitatea de avocat;

- la 20.12.2017 (cu o zi înainte de a fi pronunțată decizia motivată a instanței de apel), a intrat în vigoare Legea nr.163 din 20.07.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative. Potrivit acestei legi în Codul penal și Codul de procedură penală au fost operate modificări și completări care îmbunătățesc situația inculpatului;

- în cadrul efectuării urmăririi penale în cauză au fost comise o serie de încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului la un proces echitabil;

- potrivit materialelor cauzei se constată faptul că măsura specială de investigație - controlul transmiterii banilor, efectuată ilegal, a purtat un caracter de provocare, or, din materialele dosarului nu reiese că până la momentul transmiterii sub control a banilor autoritățile au dispus de informații sau vreo probă obiectivă precum că inculpatul a fost implicat anterior în acțiuni de trafic de influență sau de corupție;

- toate trei percheziții au fost dispuse și autorizate ilegal, încălcându-se prevederile art.125 alin.(1) Cod de procedură penală;

- în cursul urmăririi penale s-au admis încălcări care au afectat grav drepturile

inculpatului, fapt care, prin prisma prevederilor art.385 alin.(4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.163 din 20.07.2017), servește drept temei pentru a-i reduce pedeapsa drept compensare.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2019, recursul ordinar declarat de avocatul Chetragu Dragoș în numele inculpatului a fost respins inadmisibil.

Recursul ordinar al procurorului a fost admis, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, *în partea stabilirii pedepsei*, în cauza penală în privința lui Murzac Mihail și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Cu referire la recursul avocatul în numele inculpatului, instanța de recurs a menționat că nu s-a constatat prezența erorilor de drept invocate de către recurent, ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate de avocatul Chetragu Dragoș, deoarece soluția adoptată de către instanțele inferioare este întemeiată și motivată.

În acest sens instanța de recurs a reținut că, instanțele judecătorești inferioare la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, au ținut cont de toate circumstanțele reale și personale la individualizarea pedepsei, aplicându-i acestuia o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, asupra speței date, în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în apelul declarat de avocat, îndreptate exclusiv spre diminuarea pedepsei penale aplicate inculpatului au fost respinse ca fiind declarative.

Cât privește critica recurentului cu referire la aplicarea față de inculpat a pedepsei complimentare, instanța de recurs a susținut poziția instanțele de fond, reiterând în acest sens că, deși sancțiunea art.326 alin.(3) Cod penal, nu prevede și pedeapsă complementară, însă, potrivit art.65 alin.(3) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Astfel, instanța de recurs a menționat că, infracțiunile au fost comise de inculpat, acordând asistență juridică, adică exercitând activitatea de avocat. Prin urmare, având în vedere faptul că prin acțiunile sale, inculpatul a neglijat și prevederile legii cu privire la avocatură, inclusiv jurământul, prevăzut de art.26 al Legii nr.1260 din 19.07.2002, astfel că instanțele de fond, întemeiat au considerat imposibilă păstrarea dreptului de a exercita profesia de avocat de către inculpat pe un termen de 4 ani.

La fel, instanța de recurs a menționat că argumentele recurentului cu referire la

necesitatea aplicării în speță a prevederilor art.385 Cod de procedură penală, nu prezintă relevanță în speță, or nu s-au constatat careva încălcări admise în cadrul urmăririi penale care ar fi afectat drepturile inculpatului.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că, temeiului de recurs prevăzut la pct.13) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, invocat de către apărător nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță, or, Legea nr.163 din 20.07.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, la care face trimitere recurentul a intrat în vigoare la 20.12.2017 (Publicat: 20.10.2017 în MO Nr. 364-370), adică după pronunțarea hotărârii instanței de apel.

Totodată, instanța de recurs a menționat că, recurentul a făcut trimitere la mai multe puncte și sintagme din decizia instanței de apel, precum și la mai multe precedente CtEDO, însă nu l-a raliat la propriile solicitări și pretenții în raport cu decizia atacată, în particular fiind omise desfășurarea acestor raportări prin prisma unui temei de recurs valabil, ceea ce a impus instanța de recurs de a fi în imposibilitate să le rețină ca fiind relevante.

Prin urmare, instanța de recurs a apreciat că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO.

Concomitent, instanța de recurs a remarcat că, criticile formulate în recurs, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, căroră instanța le-a dat o motivare clară și argumentată, soluția fiind susținută și de instanța de recurs.

În continuare, verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, invocat de către procuror, instanța de recurs a menționat că acesta și-a găsit confirmarea în cauza dată.

În contextul dat, instanța de recurs ordinar a menționat că, atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat obiectiv prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe și a instanței de apel, descrise în sentință și în decizie, și corect au adoptat soluția de condamnare a lui Murzac Mihail în baza art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, însă, pripit instanța de apel a menținut sentința în latura pedepsei, în partea aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, fără a elucida toate circumstanțele cauzei.

Astfel, instanța de recurs a reținut că, la argumentarea soluției, instanța de apel a motivat doar prin faptul că *"(...) potrivit dosarului penal, Murzac Mihail se căiește sincer de cele comise și le regretă, are o vârstă înaintată, fiind pensionar, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, luând în considerare și starea sănătății inculpatului, care anterior a suferit de cancer, Colegiul conchide că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probă,*

prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate”, astfel considerând că, corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, însă nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunilor comise.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, a fost respins apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

8.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, judecata s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, astfel legalitatea sentinței atacate a fost verificată doar sub aspectele de drept - dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Astfel instanța de apel a menționat că, la individualizarea pedepsei penale instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 70, 75, 76, 79, 84 și 90 Cod penal și celor din art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa fiind aplicată în limitele legii.

Prima instanță, motivat a soluționat chestiunea cu privire la pedeapsa penală, ținând cont de faptul că Murzac Mihail se căiește sincer de cele comise și le regretă, are o vârstă înaintată, fiind pensionar, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, luând în considerare și starea sănătății inculpatului, care anterior a suferit de cancer, a conchis că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

Din aceste considerente, instanța de fond corect a apreciat că executarea pedepsei stabilite lui Murzac Mihail nu este rațională, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. art.89 alin.(2) lit. a) și 90 alin.(1) Cod penal, a considerat necesar de a dispune, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probă de 4 ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului Murzac Mihail, cu condiția că acesta în termenul de probă nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Prin urmare, reieșind din soluția adoptată de instanța de fond, instanța de apel a constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului Murzac Mihail, instanța de fond a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.61 și art.75 Cod penal, a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, permit instanței de apel stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În acest sens, instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de

prima instanță și stabilită inculpatului Murzac Mihail, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse și personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale de către inculpatul Murzac Mihail, instanța de apel a menționat că în privința acestuia nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie în regim real, or, nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

În acest context, instanța de apel a acordat o eficiență deosebită faptului că inculpatul Murzac Mihail anterior nu a fost judecat pentru încălcarea normelor penale și că săvârșirea infracțiunii încriminată acestuia a fost rezultat din atribuțiile de serviciu deținute, iar riscul recidivării este redus prin faptul aplicării față de acesta pe durata urmăririi penale a măsurii preventive - arestului preventiv pe termen de 30 zile, inculpatul nefiind un pericol pentru societate, ci pentru domenii restrânse.

Inculpatul anterior nu a fost condamnat, nu a fost sancționat contravențional, se caracterizează pozitiv, respectă graficul de întrevedere, anterior a suferit de cancer (tumoare). În conformitate cu prevederile art.16 alin.(4) Cod penal infracțiunile săvârșite se clasifică ca fiind grave.

În calitate de circumstanță atenuantă prevăzută la art.76 alin.(1), lit. k) Cod penal, instanța a reținut greutatea poverii pedepsei cu închisoare, aplicate pentru inculpat din cauza vârstei înaintate - 69 de ani, precum și din cauza stării de sănătate și totodată s-a conchis că, circumstanțe agravante în cauză nu s-au stabilit.

În atare situație, prima instanță corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului pe termenul de probațiune fixat, cu privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat pe un termen de 4 ani. Or, executarea pedepsei cu închisoare ar cauza inculpatului suferințe fizice, ceea ce, potrivit prevederilor articolului 61 alin. (2) Cod penal, este inadmisibil.

Cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și, potrivit art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedepse prevăzute de sancțiunile norme penale în baza căreia a fost condamnat.

Prin urmare, sânt nefondate motivele invocate de apelant, dat fiind că pedeapsa aplicată inculpatului nu este prea blândă, dar este aplicată în limitele legii.

9. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare:

9.1 Procurorul, care invocând temeiurile prevăzute art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora în partea stabilirii pedepsei și neîncasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, cu remiterea cauzei la

rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, autorul a invocat următoarele argumente:

- modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către instanța de fond în cazul inculpatului Murzac Mihail nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită și impactul social al ei;

- în cauza lui Murzac Mihail nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanței de apel de a da dovadă de clemență în privința respectivului;

- din textul deciziei recurate, rezultă cert că instanța de apel, la menținerea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 octombrie 2017, în cauza lui Murzac Mihail în partea alegerii modalității de executare a pedepsei închisorii a ținut cont de atitudinea inculpatului față de fapta sa, fără însă a reține care ar fi elementele de substanță ale atitudinii în cauză;

- inculpatul Murzac Mihail, în cel de-al doilea set de proceduri în fața instanței de apel și-a negat vinovăția în săvârșirea infracțiunilor încriminate și a pledat nevinovat, deși se pare că nu a fost explicit cu privire la noile împrejurări care l-au făcut să-și schimbe atitudinea față de fapta săvârșită și consecințele ei;

- argumentele pe care le invocă instanța de apel sânt preluate în exclusivitate din textul sentinței din 12 octombrie 2017, contestată de către acuzatorul de stat dar și din decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, desființată de către instanță ierarhic superioară în baza recursului ordinar declarat de către partea acuzării. Pe această dimensiune, instanța de apel, contrar indicațiilor date de către Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiției în decizia din 22 mai 2018, a omis să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, și nu a indicat exact acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei;

- între timp, având ca reper data pronunțării sentinței din 12 octombrie 2017 și până la momentul pronunțării deciziei recurate, nu au intervenit alte circumstanțe care ar justifica aplicarea instituției juridice a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii;

- pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru comiterea de către Murzac Mihail a două infracțiuni grave, instanța de apel a deturnat în acest caz particular logica politicii punitive promovate de către autoritățile statului, inclusiv de către autoritatea judecătorească cu vocație de formare a practicii judiciare;

- nu există nici o premisă de a considera că o pedeapsă condiționată v-a fi în stare să contribuie la corectarea și reeducarea condamnatului. În opinia acuzării de stat, inculpatul și-a educat un sistem degradat de valori care poate fi corectat doar prin măsuri coercitive întreprinse de către autoritățile penitenciare ale statului;

- instanța de apel era obligată să argumenteze motivat privind circumstanțele

cauzei considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal.

9.2. La data de 10 ianuarie 2020, a declarat recurs ordinar avocatul Chetraru Dragoș în numele inculpatului, care invocând temeiurile prevăzute art.427 alin.(1) pct.6), 13) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată în privința inculpatului Murzac Mihail pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea acesteia, sub limita minimă prevăzute de art.326 alin.(3) Cod penal și stabilirea termenului de pedeapsă în limitele pedepsei deja executate.

În motivarea recursului declarat, avocatul a invocat următoarele argumente:

- decizia instanței de apel nu este pe deplin întemeiată și urmează a fi casată pe motiv că, în cadrul examinării cauzei penale instanță nu a luat în considerație faptul că în cursul urmăririi penale au fost comise mai multe încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului Murzac Mihail și, în pofida prevederilor art.385 alin.(4) din Codul de procedură penală, nu a examinat posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări.

- la 20 decembrie 2017 (cu o zi înainte de a fi pronunțată decizia motivată a instanței de apel) a intrat în vigoare Legea nr.163 din 20 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative. Potrivit acestei legi în Codul penal și Codul de procedură penală au fost operate modificări și completări care îmbunătățesc situația lui Murzac Mihail;

- în cadrul audierii în instanță de apel inculpatul Murzac Mihail, recunoscând faptele reținute în rechizitoriu și susținând integral declarațiile prezentate în ședința de judecată în primă instanța, concomitent a invocat încălcările și ilegalitățile enumerate mai sus, care i-au afectat grav drepturile ce derivă din calitatea sa procesuală. Cu regret, în Decizia Colegiul penal al Curții de Apel declarațiile privind încălcările comise nu și-au găsit reflectare;

- în cadrul audierii în instanță de apel inculpatul Murzac Mihail, recunoscând faptele reținute în rechizitoriu și susținând integral declarațiile prezentate în ședința de judecată în primă instanța, concomitent a invocat încălcările și ilegalitățile enumerate mai sus, care i-au afectat grav drepturile ce derivă din calitatea sa procesuală. Cu regret, în Decizia Colegiul penal al Curții de Apel declarațiile privind încălcările comise nu și-au găsit reflectare. Mai detaliat aceste încălcări și ilegalități au fost expuse în declarațiile și concluziile scrise, prezentate instanței de apel de către apărare. însă, contrar prevederilor art.381 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanță a refuzat să le anexeze la procesul-verbal al ședinței de judecată;

- instanța de apel nu a pus în discuție invocările inculpatului și a apărătorului, a omis să se expună referitor la încălcările care au afectat grav drepturile inculpatului și nu a examinat posibilitatea reducerii pedepsei acestuia drept compensare pentru aceste încălcări;

- în ședința de judecată apărarea a transmis instanței ca probe tichetul avocatului și citația instanței de judecată în cauza penală Cazachevici, care incontestabil demonstrează prezența raportului juridic între avocat și client și care interziceau organului de urmărire penală să efectueze măsurile speciale de investigații, în Decizia atacată instanță nu s-a expus asupra aceste probe. Cu regret, instanță de apel nu a ținut seama de criteriile special de individualizare. Neglijarea criteriilor speciale de individualizare la aplicarea pedepsei înseamnă că pedeapsa aplicată a fost individualizată contrar prevederilor legale și constituie temei pentru atacarea cu recurs a deciziei instanței de apel (art. 427 alin. (1) pct.10) din Codul de procedură penală);

- în materialele cauzei lipsește cererea de apel depusă de avocat la 26.10.2017. Procedura de restabilire a documentului din dosar dispărut nu a fost efectuată de către instanță de judecată. În pofida prevederilor art.526 - 530 din Codul de procedură penală nu s-a întocmit procesul - verbal de constatare a dispariției apelului și nu s-a dispus, prin încheiere, înlocuirea sau restabilirea documentului dispărut;

- prin urmare sânt prezente toate temeiurile pentru a-i reduce pedeapsa inculpatului Murzac Mihail, drept compensare pentru încălcările care au afectat grav drepturile, stabilindu-i termenul de pedeapsă în limitele pedepsei deja executate;

- la 11 septembrie 2019 instanță de apel a pronunțat doar dispozitivul deciziei recurate. Decizia motivată a fost pronunțată public la 29 octombrie 2019, însă inculpatul și apărătorul lui nu au fost înștiințați despre data pronunțării publice, citați nu li s-au expeditat, copia deciziei nu le fost expediată la fel.

Viciul citării la pronunțarea deciziei integrale s-a produs în următorul fel: la data de 10 octombrie 2019 fiind citați pentru pronunțarea deciziei integrale, inculpatul s-a prezentat la Curtea de Apel Chișinău. Grefiera judecătorului-raportor a comunicat că judecătorul lipsește și a comunicat că va fi citat suplimentar despre data și ora pronunțării integrale a Deciziei CAC. Potrivit comunicatului Curții de Apel Chișinău, primit în urma cererii din partea apărătorului - Curtea de Apel a comunicat că pronunțarea integrală a fost amânată de 2 ori - la data de 10 octombrie 2019 și la data de 24 octombrie 2019, însă pronunțarea a avut loc doar la 29 octombrie 2019. Nici pentru data de 24 octombrie și nici pentru data de 29 octombrie inculpatul și/sau apărătorului acestuia nu au fost citați (în materialele dosarului lipsesc careva dovezi a contrariului).

Mai mult, copia deciziei integrale nu a fost expediată inculpatului și/sau apărătorului până la momentul de față.

Despre pronunțarea deciziei s-a aflat doar la 13 decembrie 2019, când de la Curtea Supremă de Justiție a parvenit prin posta copia recursului depus de procuror.

9.3. La 13 ianuarie 2020, avocatul Chetraru Dragoș în numele inculpatului a depus recurs suplimentar, prin care a solicitat, admiterea recursului inițial și a celui suplimentar, casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată în privința inculpatului Murzac Mihail pedeapsa sub

formă de închisoare cu suspendarea executării acesteia, sub limita minimă, prevăzută de art.326 alin.(3) din Codul penal și stabilirea termenului de pedeapsă în limitele pedepsei deja executate.

În motivarea recursului suplimentar declarat, a invocat că persistă viciu comunicării deciziei integrale și anume la 11 septembrie 2019, instanță de apel a pronunțat doar dispozitivul deciziei recurate. Decizia motivată a fost pronunțată public la 29 octombrie 2019. Însă inculpatul și apărătorul lui nu au fost înștiințați despre data pronunțării publice, citații nu li s-au expediat, copia deciziei nu le fost expediată la fel. Viciu citării la pronunțarea deciziei integrale s-a produs în următoarele fel: la data de 10 octombrie 2019 fiind citați pentru pronunțarea deciziei integrale, inculpatul s-a prezentat la Curtea de Apel Chișinău. Grefiera judecătorului-raportor a comunicat că judecătorul lipsește și a comunicat că va fi citat suplimentar despre data și ora pronunțării integrale a Deciziei Curții de Apel Chișinău.

Potrivit comunicatului primit în urma cererii din partea apărătorului - Curtea de Apel informează, că pronunțarea integrală a fost amânată de 2 ori - la data de 10 octombrie 2019, și la data de 24 octombrie 2019, și a avut loc doar la 29 octombrie 2019. Nici pentru data de 24 octombrie și nici pentru data de 29 octombrie inculpatul și/sau apărătorului acestuia nu au fost citați (în materialele dosarului lipsesc careva dovezi a contrariului).

Mai mult, copia deciziei integrale nu a fost expediată inculpatului și/sau apărătorului până la momentul de față. Despre pronunțarea deciziei s-a aflat doar la 13 decembrie 2019, când de la Curtea Supremă de Justiție a parvenit prin poșta copia recursului depus de procuror.

Astfel, solicită repunerea în termen de declarare a recursului, în cazul în care instanță de recurs va considera că recursul este declarat în termen, solicitarea de repunere în termen poate fi lăsată fără examinarea pe motiv lipsei necesității, iar recursul examinat în fond.

În cazul în care instanță de recurs va găsi recursul ca depus peste termen, solicită examinarea circumstanțelor de justificare repunerii în termen a recursului declarat, incluse în prezentă cerere și cererea inițială de recurs, cât și a probelor anexate (Comunicatul CAC referitor la pronunțarea Deciziei contestate). Depunerea prezentului supliment la recurs se încadrează în termenul depunerii recursului, indicat și motivat în cerere inițială de recurs (12.01.2020 - ziua de odihnă).

10. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile declarate de avocatul Chetraru Dragoș în numele inculpatului Murzac Mihail, urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar recursul procurorului urmează a fi admis, din următoarele considerente.

10.1. *Referitor la recursurile ordinare declarate de avocatul Chetraru Dragoș în numele inculpatului Murzac Mihail la 10 ianuarie 2020 și la 13 ianuarie 2020.*

Conform art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile

de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art.418 alin.(1), 338 alin.(2)-(4), 340 alin.(1) Cod de procedură penală, instanță de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea procurorului, inculpatului Murzac Mihail și a avocatului acestuia, Chetraru Dragoș, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 11 septembrie 2019, în prezența tuturor părților participante la proces, stabilindu-se data de 10 octombrie 2019, pentru pronunțarea deciziei motivate, care ulterior a fost amânată pentru data de 24 octombrie 2020, în prezența procurorului și a inculpatului Murzac Mihail, dovada servind procesul verbal al ședinței de judecată din 10 octombrie 2020 (f.d.113 vol.VI), din care rezultă că inculpatul Murzac Mihail a fost înștiințat despre ziua pronunțării deciziei motivate stabilită pentru data de 24 octombrie 2019.

La 24 octombrie 2019, s-a anunțat despre amânarea pronunțării integrale a deciziei pentru data de 29 octombrie 2019, deoarece judecătorul raportor s-a aflat în concediu medical. Astfel, pronunțarea integrală a deciziei instanței de apel a avut loc la 29 octombrie 2019, în prezența procurorului, în lipsa avocatului și a inculpatului, însă acest fapt nu a constituit un impediment pentru părțile participante la proces de a declara recurs în termen.

Prin urmare, aceste momente certifică faptul că, termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art.422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de avocat abia la 10 ianuarie 2020 și respectiv 13 ianuarie 2020, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursurile au fost depuse peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 29 noiembrie 2019, iar avocatul a avut reala posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră,

că recursurile ordinare declarate de avocat în numele inculpatului se resping, ca fiind inadmisibile, deoarece au fost declarate peste termen.

10.2 Cu referire la recursul declarat de procuror, Colegiul penal lărgit consideră că acesta este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei recurate și dispunerea rejudecării cauzei în latura pedepsei, în aceiași instanță de apel, într-un alt complet, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Drept temeiuri pentru recurs procurorul a invocat art.427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel s-au hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea contrazice dispozitivul; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În speță se atestă că, recurentul critică hotărârea sub aspectul individualizării greșite a pedepsei aplicate, iar motivele invocate Colegiul penal lărgit le consideră întemeiate, din următoarele considerente.

Contrar dispozițiilor legislației procesual penale vizate, instanța de apel în decizia sa nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe, expuse în pct.3 al prezentei decizii, doar numai a conchis că acestea sunt nefondate, astfel motivele invocate în cererea de apel au rămas fără soluționare.

Colegiul penal lărgit atestă că, decizia instanței de apel trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Obligarea instanței să-și motiveze hotărârea pe cauzele penale rezultă din prevederile art.6 § 1 din Convenția Europeană. Acest lucru presupune relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării hotărârii atacate, în raport cu motivele invocate de apelanți și cu temeiurile pentru apel prevăzute de lege.

Astfel că, instanța de apel avea obligația ca, în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, să dea un răspuns detaliat la fiecare motiv invocat.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, în conformitate cu prevederile art.436 Cod de procedură penală, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului ordinar.

Instanța de recurs constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, au fost ignorate la rejudecarea cauzei. În cazul dat, se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra și din atare considerente, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei

de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Astfel, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2018, s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel fiind semnalizat următorul moment – instanța de apel corect a menținut sentința de condamnare a inculpatului în baza art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, însă insuficient și-a motivat soluția în partea ce ține de menținerea suspendării condiționate a executării acesteia.

Rejudecând cauza, instanța de apel, fără a reține cele menționate de instanța de recurs, repetat a comis aceeași eroare de drept care a constituit temei de casare a deciziei Curții de Apel din 07 decembrie 2017.

Se reține că, argumentele pe care le invocă instanța de apel în decizia recurată, sânt preluate în exclusivitate din textul sentinței din 12 octombrie 2017, contestată cu apel de către acuzatorul de stat, dar și din decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, desființată **parțial** (doar în partea ce ține de stabilirea pedepsei) de către instanță ierarhic superioară în baza recursului ordinar declarat de către partea acuzării. Însă, contrar indicațiilor date de către instanța de recurs, instanța de apel a omis să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei și nu a indicat exact acele motive, pe care și-a întemeiat convingerea.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate motivele expuse în sentință privind aplicarea față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, în mod repetat nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunilor comise.

Reieșind din faptul neschimbării situației faptice la momentul rejudecării cauzei, instanța de apel a neglijat indicațiile specificate de către instanța de recurs, nu a motivat convingător temeiurile pe care se întemeiază soluția adoptată, repetând practic erorile efectuate de către instanța de apel la judecarea cauzei anterior în ordine de apel, menținând soluția primei instanțe cu aceeași motivare insuficientă, fără a se ține cont de concluziile expuse la pct.7.2 din Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2018 (f.d.50 48-50 vol. IV).

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată; să efectueze operațiunea de individualizare a pedepsei în conformitate cu rigorile legale, să se pronunțe motivat și întemeiat asupra posibilității aplicării față de inculpat a instituției de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.art.417 - 418 Cod de procedură penală.

11. Conducându-se de prevederile art.art.434, 435 alin.(1) pct.(1), pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursul ordinar din 10 ianuarie 2020 și recursul suplimentar din 13 ianuarie 2020, declarate de către avocatul Chetragu Dragoș în numele inculpatului Murzac Mihail.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Murzac Mihail xxxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la **19 noiembrie 2020.**

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Anatolie Țurcan

Liliana Catan

Ion Guzun

Nicolae Craiu